

Κατάλαβες; - Κατά

ΤΟ πλήρες κείμενο της απομαγνητοφωνημένης συνομιλίας
Καίτης Κοσκωτά - Μαντζουράνη έχει ως εξής:

Κ.: Ναι, γεια σου Γιάννη.
Μ.: Έλα, τι γίνεται;
Κ.: Καλά, πώς είσαι;
Μ.: Εί! Έτσι κι έτσι.
Κ.: Τι έτσι, κι έτσι;
Μ.: Ήρθαν οι εφοριακοί στο γραφείο μου.
Κ.: Τι λες; Τι έγινε καλέ, δουλεύεις τώρα; Μου είπες σου πήρανε το επάγγελμα. Προσωρινό ήτανε;
Μ.: Όχι, δεν μου το πήρανε, με περάσανε στο πειθαρχικό.
Κ.: Α, σε περάσανε πειθαρχικό; Άρα δεν δουλεύεις. Δεν έχεις πρόβλημα από κει.
Μ.: Δουλεύω, ναι, αλλά δεν έρχεται πια στο γραφείο μου κανείς.
Κ.: Καταλαβαίνω, καταλαβαίνω.
Μ.: Τίποτα, κανένας.
Κ.: Τι ήθελα να σου πω. Εγώ δυστυχώς δεν είδα τον Γιώργο χτες. Δεν μ' αφήσανε γιατί είχανε κάποια δική αύριο και αναβλήθηκε και τον είχανε οι δικηγόροι εκεί και δυστυχώς άδικα πήγα και δεν τον είδα.
Μ.: Καλά, κοίταξε να δεις. Εγώ το είδα εδώ πέρα, γιατί υπάρχουνε και κάποια νομικά προβλήματα. Πρέπει να 'ρθεις εσύ, τότε μπορείς εσύ να 'ρθεις;
Κ.: Πού εγώ να έρθω;
Μ.: Εκεί που θα συναντηθούμε.
Κ.: Εκεί που είπαμε να συναντηθούμε;
Μ.: Ναι, ναι.

Υπογραφή

Κ.: Τι ήθελα να σου πω. Εγώ, με θέλουν οι δικηγόροι εδώ πέρα γιατί είναι ορισμένα πράγματα που δυστυχώς δεν μπορούν αυτοί να κάνουν, δεν έχουν την υπογραφή. Κατάλαβες; Εγώ έχω ετοιμάσει το χαρτί που μου είπες, μα το 'χω γράψει στα αγγλικά.
Μ.: Δεν πειράζει αρχίει...

Κ.: Γιάννη, επειδή δεν είδα τον Γιώργο και δεν καταλαβαίνω, θέλω να ξέρω ακριβώς τι να γράψω. Έγραψα, ακούς, τα χαρτιά και τα άλλα, τα δύο 50 νομίζω είναι; Τα 'γραψα, δεν ξέρω αν ήθελες να πω πόσο ήτανε.
Μ.: Ναι, εντάξει.

Κ.: Δύο πενήντα, που δοθήκανε στον Αύγουστο του 1988 για την αγορά των ποδοσφαιριστών και ονοματίζω πούους. Ζαθάροφ, Τελάνο, Τασάκις, καλά τ' πα;
Μ.: Ναι, ναι.

Κ.: Προτάσοφ, τον μπασκετμπολίστα Νιάνιοι, στον κύριο Γιάννη, το δικό σου όνομα, να δοθούνε στον αδελφό μου Ζαχαρία Μαργαρίτη.
Μ.: Ναι, ναι.

Κ.: Τι ήθελα να σου πω, όμως, Γιάννη. Μου 'πες χτες κάτι, νόμιζα θα τομίλαγα με τον Γιώργο, μα επειδή δεν τον είδα δεν ξέρω. Πες ένα ή δύο πολύ μικρά δεν τα έχεις. Τι είναι αυτά; Αυτά είναι από τα πώς τα λένε. Από τα δύο πενήντα;
Μ.: Ναι, ναι.

Κ.: Α, απ' αυτά. Τώρα τ' άλλα, τι στο καλό είναι αυτά τα χαρτιά; Αυτά δεν καταλαβαίνω.
Μ.: Ε, καλά μωρέ, έτσι στο είπα.

Κ.: Α, δεν υπάρχουν χαρτιά, έτσι πες μου, γιατί δεν ξέρω τι να γράψω. Εγώ πάντως τα 'γραψα.
Μ.: Λοιπόν τα 'γραψες. Μόνο κοίταξε να δεις κάτι. Εγώ θέλω να τα πούμε εμείς. Πρέπει να 'ρθεις εσύ όμως. Εσύ τότε μπορείς το νωρίτερο;

Κ.: Δεν ξέρω, θα πρέπει να δω. Θα πρέπει να μιλήσω με τους δικηγόρους, γιατί αυτοί μ' έχουνε πει πως δεν θα φύγεις πουθενά. Πιστεψέ με, είμαι άρρωστη, από το πρωί μέχρι το βράδυ τρέχω Ουάσιγκτον και Μασατσουσέτ και σ' όλες τις εταιρείες εδώ που υπάρχουνε. Λοιπόν, εγώ είπα για τον αδελφό του επειδή δεν τον γνωρίζουν. Εντάξει, δεν τον γνωρίζουν.
Μ.: Ναι, αλλά κοίταξε να δεις Καίτη. Θα έχω εγώ μετά εδώ κάποιο πρόβλημα νομικό.

Κ.: Δεν θα έχεις, άκου να σου πω γιατί. Εσύ τον Ζαχαρία δεν τον γνωρίζεις, μα θα σου 'χει ταυτότητα, θα σου 'χει δείξει ποιος είναι. Του τ' πα.
Μ.: Εντάξει, δεν είναι αυτό. Υπάρχει πρόβλημα δικό μου μετά, εδώ, θα σου εξηγήσω, πολύ μεγάλο δηλαδή. Μιλάμε ότι μπορεί να είμαι μετά όπως κι ο Γιώργος. Με καταλαβαίνεις;

Κ.: Τι να σου κάνω; Να πω ποια άποψη; Δεν καταλαβαίνω.
Μ.: Να σου εξηγήσω. Δεν μπορώ να σου πω από τηλέφωνο.
Κ.: Ωραία, είσαι έξω τώρα; Είσαι έξω, δεν είσαι έξω;
Μ.: Έξω είμαι.

Σφραγίδα

Κ.: Ωραία, εντάξει. Τι ήθελα να σου πω. Έλεγα, το 'χω γράψει εγώ με το χέρι μου, όχι όμως με γραφομηχανή, όπως είχες. Αυτό είναι εντάξει; Και τι ήθελα να σου πω. Αυτό που είπες για εγγύηση, να πάω ναβάλω σφραγίδα, νοθοράζιτ που λένε. Τι άλλο ήθελα να σου πω. Εγώ, επίσης, για να σε γνωρίσει ο αδελφός μου, του 'δειξα τη φωτογραφία στο 'Έθνος που σ' έχουνε δίπλα στον Γιωργάκη, για να σε γνωρίσει. Εντάξει;
Μ.: Ναι, κατάλαβα.
Κ.: Δηλαδή, δεν υπάρχει περίπτωση να μη γνωριστεί ο

Ο δικηγόρος Γιάννης Μαντζουράνης

ένας με τον άλλο. Τώρα, για τα πολλά που λέμε. Εντάξει; Ο μπάμπας ξέρει τίποτα γι' αυτά;
Μ.: Χέστονε μωρέ να πούμε.
Κ.: Α, γιατί λέω πώς θα το κάνουνε μόνοι μας. Αυτός δεν πρέπει να είναι ενημερωμένος; Εσύ έχεις...

Μ.: Εγώ του το είπα. Μ' ακούς;
Κ.: Ναι, σ' ακούω.
Μ.: Του είπα ότι, κοίταξε να δεις κάτι, εσύ δεν έχεις καμιά ευθύνη. Δεν φαίνεται πουθενά τ' όνομά σου.
Κ.: Δεν φαίνεται τ' όνομά του πουθενά;
Μ.: Όχι, πουθενά.

Κ.: Και πώς θα τα πάρει τα λεφτά αυτά, αφού δεν φαίνεται πουθενά τ' όνομά του, βρε Γιάννη;
Μ.: Καίτη μη λες...

Κ.: Α, ναι, ναι. Πώς, δηλαδή, θα τα 'παιρνε αυτά τα χαρτιά που λέμε;
Μ.: Αυτός, κοίταξε να δεις. Είναι πονηρός. Περιμένε να τελειώσει η ιστορία και θα τα 'δινε εγώ χέρι με χέρι, κατάλαβες;
Κ.: Α, κατάλαβα.

Μ.: Είναι πονηρός.
Κ.: Σ' έχει στο χέρι δηλαδή. Κατάλαβα, που να πάρει η ευχή. Κοίταξ εδώ, εγώ δεν είδα τον Γιώργο, κι αυτό το γράμμα το 'χω ετοιμάσει, θα πάω...
Μ.: Καίτη, κοίταξε να σου πω πως ήταν η ιστορία. Όταν μου 'δωσε εμένα τα χαρτιά ο Γιώργος, ναι, εντάξει, αυτά τα χαρτιά ήταν ας πούμε σ' εμένα.

Κ.: Και πες μου, ήτανε σε ένα χαρτί;
Μ.: Σ' εμένα, σ' εμένα, μόνο σ' εμένα.
Κ.: Επιταγή σ' όνομά σου;
Μ.: Ναι, ναι. Αυτούς λοιπόν, επειδή είναι παμπόνηρος, θα τους λεί, άσε να τελειώσει όλη η φασαρία και μετά γίνεται ας πούμε.
Κ.: Ε, πώς θα στα 'παιρνε όμως αφού ήτανε σ' όνομά σου Γιάννη; Πώς θα στα 'παιρνε ο μπάμπας;
Μ.: Εγώ, έγω. Μου 'χε εμπιστοσύνη εμένα.
Κ.: Σου 'χε εμπιστοσύνη. Μα άμα εσύ του 'λεγες, μπάμπας εγώ δεν στα δίνω, τι θα γινόταν; Δεν μπορούσε να κάνει τίποτα;
Μ.: Δεν μπορούσε να κάνει τίποτα.
Κ.: Απλώς σου 'χε εμπιστοσύνη. Βάδιζε με την εμπιστοσύνη.
Μ.: Είχε εμπιστοσύνη απόλυτη. 'Έχει, ας πούμε, κι άλλα θέματα. Εντάξει;
Κ.: Α, έχει κι άλλα θέματα που σε κρατάει.
Μ.: Ναι, ναι. Οπότε τώρα αυτόν απλώς του το ανακοίνωσα. Του 'πα, κοίταξε να δεις, εσύ δεν μ' ενδιαφέρεις ας πούμε. Εντάξει; Του λέω, άλλωστε δεν έγινε και τίποτα απ' αυτό που είχαμε κουβεντιάσει. Δεν ολοκληρώθηκε, έτσι δεν είναι;
Κ.: Δεν ολοκληρώθηκε η συμφωνία θέβαια. Πώς θα τα κράταγα τα χρήματα όλα αυτά;
Μ.: Ναι, κατάλαβες...
Κ.: Και συμφώνησε να τα...
Μ.: Συμφώνησε, εντάξει, δεν υπάρχει θέμα.
Κ.: Α, μη μας κάνει καμιά δουλειά. Ξέρω εγώ; Συμφώνησε να τα δώσει πίσω στον Γιώργο, ναι ή όχι;
Μ.: Τι;
Κ.: Συμφώνησε να μας δώσει πίσω ή να μας κάνει καμιά

«Δεν παθαίνει τίποτα αυτός. Μην ανησυχείς»

δουλειά; Φοβάμαι κι από αυτή την άποψη βρε Γιάννη.
Μ.: Μη μιλάς έτσι. Θα σου εξηγήσω. Δεν έχει αυτός καμιά σχέση παιδί μου.
Κ.: Α, α...

Μ.: Δεν ξέρω, μη μιλάς από τηλεφώνου.
Κ.: Ναι, ναι.
Μ.: Λοιπόν, κοίταξε αυτός δεν έχει καμιά σχέση. Κατάλαβες;
Κ.: Ναι, ναι, καμιά σχέση.
Μ.: Και πρώτον, αυτά δεν πήγαν στους ποδοσφαιριστές. Τελείωσε η υπόθεση ας πούμε... εντάξει;
Κ.: Ναι κατάλαβα.
Μ.: Εκείνο που...

Κ.: Δηλαδή, εφόσον δεν πήγανε, δεν κατάλαβα βρε παιδάκι μου, γιατί δεν μου 'χε εξηγήσει ποτέ ο άνδρας μου, ό,τι άκουγα εκεί, λεπτομέρειες. Εφόσον δεν πήγαν στους ποδοσφαιριστές...
Μ.: Να σου εξηγήσω εγώ. Να σου πω απ' την αρχή όμως.
Κ.: Ναι, για πες μου ρε παιδάκι μου.
Μ.: Εντάξει, εγώ τι θέλω όμως. Θέλω να σε δω εσένα. Με καταλαβαίνεις; να σου εξηγήσω.

Κ.: Εγώ, άμα είναι από εμπιστοσύνης, πως δεν είναι ο αδελφός μου, δηλαδή να στο εγγυηθώ πως είναι ο αδελφός μου. Άμα θέλεις μέχρι φωτογραφία μπορώ να σου δείξω μαζί, που είμαστε από χρόνια, όχι πρόσφατη.
Μ.: Όχι, δεν είναι αυτό το πράγμα. Θέλω να με καταλάβεις. Κάποιο άλλο θέμα. Υπάρχει ένα νομικό θέμα που αφορά εμένα. Κατάλαβες;
Κ.: Κατάλαβα.
Μ.: Και πρέπει να είσαι εσύ. Αυτό θέλω να σου εξηγήσω. 'Η ο Γιώργος ή εσύ.
Κ.: Αυτό το νομικό θέμα δεν καταλαβαίνει. Για να του το πω του Γιώργου, γι' αυτό σε ρωτάω αυτές τις ερωτήσεις.

Μ.: Βρε παιδί μου, δεν μπορεί να είναι άλλος εκτός από σένα και τον Γιώργο. Ο Γιώργος δεν μπορεί να είναι, άρα πρέπει να είσαι εσύ.
Κ.: Α γιατί... για πες μου κάτι. Πες πως έρχομαι εγώ, εντάξει; Θα μου το δώσεις. Θα είναι έτσι σε ποσό ογκώδες ή θα είναι επιταγή;
Μ.: Αυτό θα το κουβεντιάσουμε εμείς. Όπως θέλεις εσύ.
Κ.: Ναι, γιατί θα δυσκολευθούμε. Δεν μπορείς να πας μέσα... σε μια...
Μ.: Άσε, άσε, θα σου πω από κοντά. Θα το ρυθμίσουμε μαζί αυτό.

Κ.: Ε... ναι, γιατί θα φωνάζουν εκεί πέρα πράγματα και θάματα... Ξέρεις, αυτούς με τα σήματα που φοράνε. Κατάλαβες; Ναι, κοίταξε Γιάννη, είμαι πολύ αναστατωμένη γιατί έμαθα επίσης πως εκεί πέρα θέλει η κυβέρνηση να με συλλάβει για συνεργατή του Γιώργου έμαθα. Προσπαθούν να θγάλουμε, λεί σε μια θραζιλιάνικη εφημερίδα, προσπαθεί η κυβέρνηση λεί να θγάλει άδεια να συλλάβουμε την κυρία Κοσκωτά ως συνεργατή του κυρίου Κοσκωτά.
Μ.: Όχι, δεν υπάρχει τέτοιο θέμα.
Κ.: Ναι, ναι, άμα θέλεις δεν ξέρω ποια εφημερίδα είναι, μου το 'πανε.
Μ.: Εδώ πάντως δεν υπάρχει τέτοιο θέμα. Δεν έχω ακούσει τέτοιο πράγμα.
Κ.: Εσύ, γι' αυτό σου λέω, γιατί εσύ ξέρεις τον κύκλο εκεί πέρα, όλα.
Μ.: Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα εδώ.
Κ.: Δεν υπάρχει, να μην ανησυχώ και απ' αυτό, ε;
Μ.: Όχι, όχι.

Κ.: Κοίτα, αυτό εξαρτάται. Να δω πρώτα και τον Γιώργο. Εντάξει, τι θα μου πει, που είμαι σίγουρη ότι θα συμφωνήσει, δεν υπάρχει πρόβλημα.
Μ.: Κοίταξε Καίτη. Θέλω να καταλάβεις το εξής: ότι αυτό που γίνεται, κανονικά τώρα αυτά εγώ έπρεπε να τα στείλω στην... να τα πάω στους ψυχιάτρους, στο δικαστήριο, κάπου αλλού. Γιατί υπάρχει ευθύνη για μένα. Εγώ όμως θα τα φέρω σε σας.
Κ.: Περιμένε, αυτά...
Μ.: Καταλαβαίνεις τι θέλω να σου πω:
Κ.: Τι να τα πας, σε ποιο δικαστήριο; Πρέπει να τα πας στον μπάμπια εννοείς. Δεν καταλαβαίνω.
Μ.: Όχι βρε παιδί μου. Δεν καταλαβαίνεις.
Κ.: Ναι. Αυτά τα χαρτιά, δεν δουλεύει το μυαλό μου έχω περάσει τόσες περιπέτειες.
Μ.: Σε καταλαβαίνω αλλά θέλω να με προσέχεις. Αυτά τα χαρτιά μου τα 'δωσε ο Γιώργος, εντάξει; Τα είχα πάντα εγώ.
Κ.: Α, τα είχες πάντα στο όνομά σου εσύ.
Μ.: Πάντα εγώ. Αφού ξέρεις, να μη λέμε, πάντα εγώ. Τώρα, ποια είναι η σχέση μου με τους άλλους, είναι άλλο

θέμα, εντάξει; Τα είχα όμως πάντα εγώ. Οι άλλοι δεν εμφανίζονται πουθενά. Το καταλαβαίνεις;
Κ.: Δηλαδή το φτιάξαν έτσι για να μην εμφανίζονται αυτοί, να εμφανίζεσαι μόνο εσύ.
Μ.: Μπράβο, δεν το κατάλαβες; Αυτό σου λέω.
Κ.: Να είναι αυτοί οι αθώοι και να σ' έχουνε εσένα σε παγίδα. Αυτό πες μου.
Μ.: Αυτό προσπαθώ να σου πω.
Ναι, ναι κατάλαβα - κατάλαβα. Εξηγήσέ μου γιατί δεν μπορεί να έλθει ο αδελφός μου.
Μ.: Κάτσε να σου εξηγήσω τώρα.

Αφού έγιναν αυτές οι εξελίξεις, αυτά κανονικά, πρόσεχε με τώρα, έτσι; πρέπει να δοθούν όχι σε σένα ή το Γιώργο, αλλά εδώ.
Κ.: Πρέπει να θαθούνε σ' ένα μέρος εκεί, εννοείς. Ναι, μα για να θαθούνε δεν μπορούν να...
Μ.: Πρόσεξε. Άκουσέ με να σου εξηγήσω να σου... τώρα, τι είναι το κανονικό.
Εντάξει;
Κ.: Ναι.

Μ.: Το κανονικό είναι ότι πρέπει να δοθούν εδώ, είτε στον επίτροπο είτε στην Τράπεζα Ελλάδος.
Κ.: Τώρα έχει χάθηκα. Πρέπει να δοθούνε.. Α εσένα σου είπα κανένας αυτό;
Μ.: Όχι δεν μου είπα κανένας. Τι λεί ο νόμος, ξέρω εγώ.
Κ.: Ναι.

Μ.: Τι λεί ο νόμος, κατάλαβες; Αλλιώς, κάτσε να σου εξηγήσω τώρα. Το ξέρω αυτό είναι η δουλειά μου. Με καταλαβαίνεις; Αλλιώς, αν δε πάνε εκεί που σου είπα πριν, υπάρχουν ευθύνες δικαστικές, δηλαδή.
Κ.: Και συ μάλλον είσαι, επειδή τα κράταγες εσύ. Κατάλαβα.
Μ.: Κατάλαβες;

Το όνομα

Κ.: Κατάλαβα - κατάλαβα. Εσύ, θέβαια, αυτά δεν μπορείς να τα βάλλεις σε αλλούνο όνομα. Πάντως, χάρις στον Ζαχαρία το όνομά σου δεν θα φαίνεται.
Μ.: Γι' αυτό θέλω να σε δω. Πρέπει να σου εξηγήσω ορισμένα πράγματα από κοντά. Δεν μπορώ από τηλέφωνο.

Κ.: Κατάλαβα, κατάλαβα, Γιάννη. Η υπόθεση είναι, πότε στο διάβολο να φύγω, εμένα ξέρεις με κάνανε μήνυση εδώ, και μου παγώνουν ό,τι έχω και δεν έχω σ' όνομά μου. Δεν ξέρω αν τ' ακούσες κι αυτό.
Μ.: Αυτό το ξέρω, το διάβασα.
Κ.: Και θα γίνει δική και θα πρέπει κι εδώ να παρουσιάσω.
Μ.: Ε, αυτό δεν επείγεται τόσο τώρα... Να μου πεις εσύ την άλλη εβδομάδα, την παύλη.

Κ.: Α, έχουμε δηλαδή τέτοιο περιθώριο.
Μ.: Έχουμε, δεν υπάρχει βία - θέλω να με καταλάβεις ας πούμε. Να το πεις και στον Γιώργο. Να μην λέμε ονόματα. Όταν παίρνω τηλέφωνο δεν θα λέμε τίποτα. Θα σου λέω γι' αυτό σου και θα καταλαβαίνεις.
Κ.: Καλά, εντάξει, εντάξει.
Μ.: Να πεις και στον Γιώργο, αυτά όπως μου τα 'δωσε είναι. Πέρα από ένα μικρό νούμερο, που δόθηκε χέρι με χέρι.
Κ.: Δόθηκε χέρι με χέρι, σε ποιον;
Μ.: Ε, δεν καταλαβαίνεις; Μη λέμε τώρα ονόματα.
Κ.: Α, στον κύριο.
Μ.: Ναι, ναι, πολύ μικρό.
Κ.: Εντάξει, κατάλαβα. Αυτό το μικρό ποσό θέλει να στο δώσει πίσω ο μπάμπας;
Μ.: Όχι, δεν το κουβεντιάσουμε. Ούτε τον ρωτάω εγώ.
Κ.: Α, κατάλαβα. Το κράτησε. Πάει χάθηκε αυτό το ποσό.
Μ.: Άστο βρε παιδί μου. Μη λες τίποτα. Μην αναφέρεεις ούτε μπάμπια, ούτε θείους, ούτε τίποτα.
Κ.: Εντάξει, εντάξει.
Μ.: Λοιπόν...
Κ.: Τώρα τι να κάνουμε; Ακούς; Εγώ μάλλον ούτε αύριο θα τον δω.
Γιατί τον είχανε σήμερα...
Μ.: Κάτσε να σου εξηγήσω. Αυτά, ό,τι και να γίνει, ό,τι και να φάγεις, δεν πρόκειται να βρεθεί άλλο όνομα από το δικό μου.
Κ.: Κατάλαβα, κατάλαβα. Δηλαδή έχεις εσύ αυτή την ευθύνη.
Μ.: Το κατάλαβες;
Κ.: Ναι, το κανόνισε ο άλλος να φαίνεται ότι είσαι εσύ και κανένας άλλος.
Το κατάλαβα, τι άλλο να καταλάβω που να πάρει η ευχή;

Λαβα... ΚΑΤΑΛΑΒΑΜΕ!

Μ.: Μα τι λες τέτοια πράγματα. Ποιος άλλος. Κανένας άλλος δεν υπάρχει.

Κ.: Ναι, ναι, καλά κατάλαβα. Τι ήθελα να σου πω. Πού να πάρει η ευχή, ούτε αύριο θα τον δω εγώ τον άνδρα μου. Μ.: Πρόσεξε τι θα σου πω εγώ τώρα. Ό,τι και να γίνει θα δρεθεί τ' όνομά μου μόνο. Αυτά κανονικά ο νόμος λέει, άσε τι λένε οι άλλοι, ο νόμος λέει ότι αυτή τη στιγμή εγώ πρέπει να πάω εγώ εκεί και να τα πω.

Έχω όλα αυτά τα χαρτιά του Γιώργου και της Καίτης. Πάρτε τα.

Κ.: Κατάλαβα. Μ.: Το δικαστήριο ε... Κ.: Υπάρχει περίπτωση όλα αυτά να ανακαλυφθούν; Αυτό σε ρωτώ.

Μ.: Αυτό εξαρτάται από τον Γιώργο. Κ.: Καλά, δηλαδή αν ο Γιώργος δεν πει τίποτα, είμαστε εντάξει;

Μ.: Ε, αυτό λέω... Κ.: Ε, καλά, ποιος σου είπε θρε Γιάννη μου, ότι θα πει ο Γιώργος τίποτα;

Εφόσον του εξηγήσω ότι ο άλλος δεν φαίνεται και φαίνεται μόνο εσύ δεν νομίζω ότι θα θέλει να κάνει ο Γιώργος τίποτα.

Μ.: Αυτό θέλω να του πεις. Κ.: Έτσι πες μου, δεν μου το εξήγησες. Ο Γιώργος ξέρεις, για τον άλλο τώρα μπορεί να έκανε τα πάντα. Τώρα άμα τον εξηγήσω, γιατί μάλλον δεν θα το ξέρει ο Γιώργος αυτό, άμα είναι να εκθέσει μόνο εσένα και να μείνει ο άλλος, ο ένοχος, έξω, δεν νομίζω ότι θα κάνει τίποτα Γιάννη μου. Άραγε δεν χρειάζεται να βιαστούμε. Δηλαδή το ξέρω εγώ, εσύ κι εκείνος τότε. Δεν υπάρχει περίπτωση. Πανικοβλήθηκα με τον τρόπο που μου μίλησες. Δεν ήξερα τι εννοούσατε. Κι έχει κλείσει η φωνή μου από τη στενοχώρια. Ο Κ. Κοίτα, άκουσε με, εγώ μάλλον την Κυριακή θα μπορέσω να τον δω. Γιατί την Παρασκευή είχε δική, μα αναβλήθηκε. Σήμερα και αύριο θα τον δούμε και το Σάββατο οι δικηγόροι. Εγώ μόνο Κυριακή θα μπορώ να με επιτρέψουν να τον δω. Κι από Δευτέρα ετοιμάζουν κάποιο μεγάλο πράγμα. Κάποιο χίριγκ θα γίνει.

Μ.: Τι θα πει χίριγκ; Κ.: Χίριγκ είναι, όχι δική, μα που μαζεύονται, γιατί λάβανε και τον άλλο φάκελο, στο δικαστήριο για να συζητήσουν τα πράγματα. Χίριγκ, πως το λένε ελληνικά, δεν ξέρω.

Μ.: Εντάξει, κατάλαβα. Κ.: Θέλεις να με πάρεις Κυριακή αφού δεν επείγει και αφού με επιβεβαιώσες πως όλα είναι εντάξει, πως τα ξέρουμε μόνο εμείς και δεν υπάρχει κίνδυνος, να με πάρεις τη Δευτέρα;

Μ.: Ναι. Κ.: Εντάξει τότε. Μ.: Εσύ θα τον δεις Κυριακή, έτσι;

Κ.: Ναι, θα τον δω Κυριακή. Γι' αυτό σου λέω, τι να με πάρεις μεθαύριο. Εκτός, αν έχει να μου πεις νέα, εσύ θα με πάρεις. Αλλιώς μην με παίρνεις. Γιάννη, πρόσεξε από πού παίρνεις, δεν πιστεύω να παίρνεις από κανένα ΟΤΕ τίποτα;

Μ.: Όχι. Άκου να δεις. Σου επαναλαμβάνω. Αυτά είναι εκεί που τα 'δαλε ο Γιώργος. Εντάξει; Δεν φαίνεται τίποτα άλλο. Αυτά που του 'χα πει, πες του, δεν αληθεύουν, μου είχε πει ο άλλος να του τα πω.

Κ.: Τώρα, μερδευτήκα τώρα, τι θα του πω. Ο τέτοιος, ο θείος εντάξει, όπως στο διάτανο αυτός. Σου είπα να του πεις του Γιώργου ορισμένα πράγματα; Μ.: Ναι, που δεν αληθεύανε.

Κ.: Και δεν αληθεύανε. Δηλαδή, δεν είχε υπόψη του να κάνει ποτέ τίποτα. Μ.: Ποτέ, τίποτα. Σου λέει αυτός, μέχρι να τελειώσει η ιστορία θα είναι υπεύθυνος ο Χ κύριος.

Κ.: Έκανε όλα αυτά τα ψέματα που έταξε και περιμένα να τελειώσει η υπόθεση να τσεπώσει και τέρμα. Μ.: Δεν ξέρω τι γινόταν για να το κάνει έτσι όπως το 'κανε, η ουσία ήταν ότι ήθελε να μη φαίνεται πουθενά. Κ.: Κατάλαβα - κατάλαβα.

Μ.: Κατάλαβες; Κ.: Ναι, θέβαια, κατάλαβα πού να πάρει η ευχή. Και μετά όλοι πιστεύανε πως... κατάλαβα. Μ.: Λοιπόν. Άλλωστε δεν εξαρτάτο όλα απ' αυτόν. Βάζαν κι άλλοι το χέρι τους.

Κ.: Δηλαδή ποιος; Μ.: Πιο πάνω απ' αυτόν, δεν καταλαβαίνεις; Κ.: Για πες μου. Ο πιο πάνω είναι ένας. Μ.: Ε, αυτός ο ένας. Κ.: Αυτός; Δηλαδή πώς έβαλε το χέρι; Στα τέτοια και εκείνος;

Μ.: Όχι ρε παιδί μου σ' αυτά. Κ.: Σε τι; Μ.: Στην υπόθεση εναντίον του Γιώργου.

Ο δικός μου

Κ.: Καλά, αυτό το ξέρω, πως εκείνος είχε δώσει εντολή να εξαφανιστεί ο δικός μου.

Μ.: Λοιπόν, άκου να δεις τώρα, για να σου τα ξαναπώ από την αρχή. Κ.: Ο Κ. Γιάννη. Πεσ τα μου, παιδί μου. Μ.: Λοιπόν, τότε εκεί που πήγατε εσύ κι ο Γιώργος...

Κ.: Δεν άκουσα.

Η σύζυγος του Γιώργου Κοσκωτά, Καίτη

Μ.: Πήγατε εσύ κι ο Γιώργος, εντάξει; Εκεί που πήγατε, εκεί είναι.

Κ.: Εκεί είναι. Εντάξει. Κατάλαβα. Εκεί είναι. Εκεί είχαμε μπει αρχικά. Μ.: Έτσι μπράβο. Κ.: Εκεί, ξέρω, εντάξει. Μ.: Εντάξει; Κ.: Ναι.

Μ.: Λοιπόν, εγώ τι θέλω από τον Γιώργο... Κ.: Ωραία, πες μου. Μ.: Θα συναντηθώ μαζί σου όποτε θέλεις εσύ... Κ.: Ο.Κ., να ηρεμήσουνε λίγο εδώ τα πράγματα. Γι' αυτό, εγώ είχα πανικοβληθεί. Νόμιζα πως μου 'λεγες την άλλη μέρα. Γι' αυτό σου 'πα την Παρασκευή. Μ.: Εγώ τι θέλω. Αν ο Γιώργος δεν πει τίποτα, έλα εσύ, ας πούμε παραμονές των Χριστουγέννων, έλα ας πούμε 10 μέρες, μια βδομάδα, όποτε μπορείς εσύ.

Κ.: Κατάλαβα. Μ.: Αλλά να 'ρθεις εσύ. Το κατάλαβες; Κ.: Ναι, ναι, κατάλαβα. Βέβαια και κατάλαβα. Μ.: Γιατί, κοίταξε να δεις κάτι. Μόνο ή στον ίδιο ή σε σένα πρέπει να πάνε, για να μπορώ να έχω και εγώ ένα χαρτί άμα με καλέσουν, να πω εγώ κύριε...

Κ.: Απ' αυτούς τα πήρα, σ' αυτούς τα ξαναδίνω. Βέβαια, καταλαβαίνω. Εντάξει. Αχ εντάξει. Πώς μερδευτήκαμε άσχημα. Με τους κύριους τους μεγάλους δυστυχώς. Μ.: Μόνο, Καίτη, κοίταξε μη... Κ.: Ναι, τι; Μ.: Μην πεις τίποτα, γιατί καταλαβαίνεις ότι είναι φοβερά δύσκολη η θέση μου, ε; Κ.: Καλά και συ έχεις οικογένεια, κι εγώ έχω οικογένεια κι αυτό εννοείται. Μ.: Εντάξει; Κ.: Ναι, ναι, εντάξει. Μ.: Έχω και προβλήματα και οικονομικά τώρα εγώ. Μεγάλα. Κ.: Κατάλαβα - κατάλαβα. Πάντως, ο άλλος δεν σε πειράζει. Αυτό είναι το κυριότερο. Μ.: Ο άλλος, κοίταξε, δεν με πειράζει, γιατί κι αυτός λίγο φοβάται. Κ.: Μα αφού δεν υπάρχει πουθενά ρε παιδάκι μου, τι να φοβάται; Μ.: Φοβάται μήπως τον έχω μαγνητοφωνήσει. Κ.: Α, κατάλαβα. Εύχομαι να τον έχεις τουλάχιστον μαγνητοφωνήσει. Δυστυχώς εσύ δεν θα τον έχεις. Μ.: Όχι, δεν τον έχω. Κ.: Μην του δώσεις βάση να ξέρει. Μ.: Όχι, τίποτα. Κ.: Άστον να σκέφτεται άλλα.

Το κόμμα

Μ.: Ναι, ναι, γιατί αλλιώς... εν τω μεταξύ θέλουν να με διαγράψουν κι απ' το κόμμα. Κ.: Δεν σε διαγράψανε; Εγώ νόμιζα μου 'πες ότι σε είχαν διαγράψει. Μ.: Όχι, όχι, με αφαιρέσαν απ' όλες τις θέσεις κ.λπ. Κ.: Σε αφαιρέσαν απ' όλες τις θέσεις εκεί πέρα. Να πάρει η ευχή. Μ.: Αυτό δεν μας πειράζει. Το θέμα είναι το άλλο, το

σοβαρό. Κ.: Τώρα θα του εξηγήσω αφού μου 'δωσες να καταλάβω. Γιατί εγώ χτες ήμουν λίγο πανικοβλημένη, τα 'γραφα εδώ, τα σημείωσα και ύστερα όταν τα είδα είχα 500 ερωτήσεις και λέω, δεν πειράζει, θα πάω στον Γιώργο, πήγα μέχρι εκεί, πέταξα στην άλλη άκρη του κόσμου και δυστυχώς δεν μ' αφήσαν να μπω μέσα.

Και γι' αυτό άργησες και να με πάρεις, γιατί μου είχες πει κατά τις 4 και είπα ωχ δεν θα πάρει και δεν ήξερα τι να κάνω. Μ.: Εγώ θα σε παίρνω σχεδόν κάθε μέρα. Αλλά έχε το εξής υπόψη σου. Οτιδήποτε δι' αυτό το συγκεκριμένο θέμα να ειπωθεί, ο άλλος δεν αγγίζεται καθόλου. Κ.: Έχει εξασφαλιστεί και δεν παθαίνει τίποτα. Μ.: Ναι, μπράβο.

Κ.: Τα 'χει κανονίσει καλά ο παλιάνθρωπος. Τι να πω. Κατάλαβες; Εκτός αν έχει κι άλλα ο Γιώργος για να σου πω και δεν αρφιβάλλω ότι θα 'χει πάρα πολλά γι' αυτόνε. Μ.: Ναι, αν έχει άλλα εντάξει. Αλλά μη... αυτό γιατί θγαίνω εγώ μετά.

Κ.: Όχι, όχι, δεν νομίζω, δεν θέλει. Παρ' όλο που όλα γίναν Γιάννη, ο άνδρας μου δεν είναι άνθρωπος και δεν σου κρατάει τίποτα κακία, να το ξέρεις, γιατί καλά κι εσύ του θρέθηκες ας πούμε. Εντάξει. Μ.: Δεν νομίζω ότι πρέπει να 'χει από μένα παράπονο. Κ.: Όχι, όχι, το ξέρω, αφού στο λέω εγώ. Μ.: Πάντως, να 'χεις υπόψη σου ότι η πιο σωστή λύση ήταν, δηλαδή νομικά σωστή, να πω ότι είναι αμοιβές και τελειώσε η υπόθεση. Να τα δηλώσω στην εφορία και τελειώνε το θέμα. Αλλά εγώ δεν είμαι ανέντιμος. Κ.: Κατάλαβα - κατάλαβα.

Μ.: Κατάλαβες, να πάω τώρα, έχω προχρονολογημένη απόδειξη, που είναι η αμοιβή μου κύριε. Κ.: Ναι, έχεις την απόδειξη. Μπορούσες να πας να πεις είναι δικά μου και δεν φαίνεται πως στα 'δωσε ο άνδρας μου, βέβαια. Καλά, θα το εκτιμήσει ο Γιώργος, το ξέρεις αυτό. Ναι, ναι, κατάλαβα. Καλά, λυπάμαι για όλα αυτά που περνάς, κι εμείς βέβαια έχουμε και τις στενοχώριες μας εδώ, ας ελπίσουμε πως όλα θα τελειώσουν καλά. Μ.: Θ' αργήσουν όμως Καίτη.

Έξω φρενών

Κ.: Ναι, μα αυτός ο μεγάλος που είπε να καθαριστεί ο δικός μου, έχει γίνει ο δικός μου έξω φρενών. Αυτό το πράγμα το μάθαμε, το μάθαμε. Δεν είναι πως δεν το ξέραμε. Και να σου πω κάτι. Αν δεν είχε πει εκείνος να τον εκτελέσουνε, να τον καθαρίσουνε τον δικό μου, θα ήταν εκεί ο Γιώργος σήμερα. Να το πιστέψεις αυτό. Από φόβο έφυγε Γιάννη μου. Τίποτ' άλλο. Και αυτοί, να σου πω, δεν τον θέλουνε να έρθει πίσω. Γιατί η αλήθεια είναι ότι έχει πολλά όπλα. Δεν χρειάζεται να ξέρεις. Εσύ ξέρεις. Τώρα. Θυμάσαι τι συναντήσεις είχε. Κάθε βράδυ στου ενός του υπουργού ή στου αλλουνού. Ή στον μάρμαρα μας τον ξύπνιο. Λοιπόν. Άντε εντάξει να μην κρατούμε και πολύ. Ξέρω εγώ τώρα εκεί που είσαι. Να κοιτάς να με παίρνεις κάθε φορά Γιάννη μου από διαφορετικό μέρος. Να μη με παίρνεις από το ίδιο μέρος.

Μ.: Όχι, όχι. Κ.: Εντάξει; Λοιπόν θα με πάρεις Δευτέρα; Μ.: Θα σε πάρω Σαββατοκύριακο άμα έχω κάτι. Κ.: Ωραία, ή Σαββατοκύριακο αν έχεις κάτι. Μ.: Εντάξει. Κ.: Εντάξει.

Μ.: Μόνο κοίταξε, θέλω αυτά τα δύο πράγματα. Κ.: Ωραία, θα του πω εγώ του Γιώργου με τρόπο και θα δω. Καλά, θα το πω εγώ έτσι, με νοήματα, ξέρω εγώ... Μ.: Πεσ του ό,τι και να γίνει, ο άλλος δεν φαίνεται πουθενά.

Κ.: Θα του πω ότι εσύ θες να φας τον άλλον, αλλά δυστυχώς, ο άλλος έχει κουκουλωθεί τόσο καλά που θα φάει εσένα, όχι τον άλλον. Άντε να το ξέρεις. Καλά, θα υπάρχουνε κι άλλα, Γιάννη, μην ανησυχείς. Μ.: Αν έχεις κάτι άλλο ας το κάνει με άλλο πράγμα. Κ.: Ε, βέβαια. Κατάλαβα. Άντε να ξέρει ότι μ' αυτό θα εκτεθείς. Εσύ κι όχι αυτός.

Μ.: Ναι, ναι. Και ότι όποτε κατέβεις εσύ να του τα πω. Κ.: Ο.Κ. Εντάξει, να ηυχαστούμε κι εμείς να μην τρέχουμε εκεί πέρα, σ' αυτές τις χώρες, και να μην παρακολουθούν και μας πιάσουν εκεί πέρα. Κατάλαβες; Θα είναι δύσκολη η θέση και για σένα, για όλους μας δηλαδή. Μ.: Ναι, αλλά να γίνει πριν τα Χριστούγεννα. Κ.: Ναι, ναι, οπωσδήποτε. Μ.: Εντάξει; Κ.: Ο.Κ. Πιστεύω θα 'χουμε ηυχάσει μέχρι τώρα. Να δούμε τι θα γίνει κι από βδομάδα, που ετοιμάζουνε κι αυτοί. Εντάξει.

Μ.: Δεν φαντάζομαι να 'χει πει γι' αυτό το θέμα τίποτα στους δικηγόρους του. Κ.: Μπα, δεν έχει πει τίποτα ακόμα. Τέτοια πράγματα δεν έχουμε φτάσει σε σημείο. Ο Γιώργος δηλαδή πρέπει ν' αποδείξει πως πράγματι κινδύνευε η ζωή του. Κι ο Ρουμελιώτης κι ο άλλος είπαν πως πράγματι κινδύνευε. Εσύ το ξέρεις. Τώρα δεν μου 'πες πως ο μεγάλος είχε πει καθαρίστε τον. Ε, λοιπόν; Τι άλλο περιμένουμε; Είμαστε σε μία θέση που άμα πει η κορυφή φεύγει ο Κοσκωτάς, εμείς Γιάννη μου ποιον έχουμε; Αυτόν είχαμε να πει όχι. Αφού είπα το ναι, εμείς χαθήκαμε. Κατάλαβες;

Μ.: Λοιπόν, θα τα πούμε από κοντά ε; Κ.: Ο.Κ. Γιάννη. Πάρε με όμως τη Δευτέρα. Μ.: Κοίταξε, να 'χεις υπόψη σου τα τηλέφωνα, τα 'χεις, δεν τα 'χεις; Κ.: Τα δικά σου; Όχι, δεν τολμώ να σε πάρω εγώ στο σπίτι σου. Μ.: Όχι δεν με κατάλαβες. Το πολύ πολύ με παίρνεις και σε παίρνω εγώ απ' αλλού, άμα έχεις τίποτα. Κ.: Α, χα, ναι, αν έχω τίποτα. Ε, τα 'χω, τα 'χει ο Γιώργος στο μπλοκ του βέβαια. Μ.: Εντάξει.

Κ.: Ο.Κ. Αν έχω τίποτα επείγον θα πω πως είμαι η Ελένη. Εντάξει; Να με ξέρεις έτσι. Η Ελένη. Μ.: Κοίταξε, εγώ θα σε παίρνω και θα σε λέω ότι είμαι ο Αλέξανδρος. Κ.: Ο.Κ. Αλέξανδρε. Αυτό έπρεπε να το είχαμε σκεφθεί. Εντάξει.

Μ.: Πάντως, σε παρακαλώ πολύ, Καίτη, μην πάθω κανένα πρόβλημα εγώ, ε; Κ.: Όχι, εντάξει κατάλαβα. Εγώ νόμιζα θα πάθει ο άλλος το πρόβλημά του, είναι ο άλλος πράγματι. Μ.: Δεν παθαίνει τίποτα αυτός. Μην ανησυχείς. Είναι πολύ πονηρός. Κ.: Είναι πολύ πονηρός, Ε, αφού έτσι κουκουλωθήκε τόσο καλά, βέβαια είναι πονηρός. Τι να πω; Μ.: Κατάλαβες; Κ.: Ναι, ολ ράιτ. Μ.: Λοιπόν, θα τα πούμε. Κ.: Εντάξει.

Η 17 Νοέμβρη

Μ.: Γιατί, κοίταξε να δεις, κι από την άλλη πλευρά, ας πούμε, θα σου πω από κοντά, κι αυτός δεν φέρεται πολύ καλά απέναντί μου. Κ.: Δεν σου φέρεται πολύ καλά. Κατάλαβα. Πρόσεχε όμως γιατί, όπως μου 'πες, σ' έχουνε θάλει και στη 17 Νοέμβρη αυτοί...

Μ.: Εν τω μεταξύ, είμαι πρώτος - πρώτος στη λίστα της 17 Νοέμβρη. Κ.: Τι λες θρε παιδί μου. Τι να πω. Δεν ξέρω τι θα γίνει. Πάντως, πρέπει κάτι να γίνει, γιατί κρίμα για το λαό να μείνει σε μια τέτοια κυβέρνηση. Τίποτα άλλο δεν έχω να πω. Μ.: Θα τα πούμε από κοντά. Κ.: Ο.Κ. Γιάννη. Να μη σε κρατώ και σένα. Άντε. Δευτέρα αν έχω τίποτα θα σε πάρω σπίτι, κι εσύ αν έχεις τίποτα θα με πάρεις το Σαββατοκύριακο. Μ.: Εσύ μόνο, ας πούμε, να υπολογίζεις όσο πιο γρήγορα γίνεται.

Κ.: Ο.Κ. Εγώ θα υπολογίσω. Μα να μην είναι μια εποχή που θα με παρακολουθούνε κι εμένα. Είμαι κι εγώ σε δύσκολη θέση τώρα... Γιατί τώρα με τη μήνυση και το πάγωμα, να δούμε τώρα αν πράγματι αληθεύει κι αυτό για τη σύλληψή μου. Μ.: Δεν υπάρχε τέτοιο θέμα. Κ.: Εύχομαι. Μακάρι - μακάρι.